

תת"ע 8109/08/15 - גושה עבד אלמוטליב נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תתע"א 8109-08-15 מדינת ישראל נ' אלמוטליב
תיק חיצוני: 40200753115

מספר בקשה: 7

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	גושה עבד אלמוטליב ע"י ב"כ עו"ד מוחמד גסאר
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 20.8.18.

כנגד המבקש הוגש ביום 20.8.15 בבית המשפט לתעבורה בירושלים כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת (173 קמ"ש במקום 90 קמ"ש), עבירה מיום 30.7.15.

בהחלטת בית המשפט העליון הועבר מקום הדיון לבית המשפט לתעבורה בחדרה, וזאת, בין היתר, נוכח הצהרת המבקש כי הוא מודה בעובדות כתב האישום (כאמור בהחלטה מיום 7.9.15 בתיק בש"פ 5746/15).

ביום 11.11.15 נשפט המבקש בהיעדרו; ובהסכמת הצדדים בוטל גזר הדין שניתן בהיעדרו.

ביום 26.6.16 נגזר שוב דינו של המבקש בהיעדרו; ובהחלטה מיום 14.9.16, בהסכמת הצדדים, בוטל פסק הדין שניתן בהיעדרו.

ישיבות הקראה נדחו מעת לעת על מנת לאפשר לצדדים למצות מו"מ; וביום 20.8.18 נשפט שוב המבקש בהיעדרו.

על פי אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, פסק הדין בהיעדר הומצא לידי המבקש ביום 11.9.2018 והוא חתום על אישור המסירה.

בבקשה מיום 23.9.19 טען ב"כ המבקש, כי לא קיבל זימון לדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו; ולאחרונה נודע למבקש על קיום הפסילה באמצעות פקידת משרד הרישוי, והמבקש טוען נחרצות כי לא קיבל כל הודעה על שפיטתו בהיעדרו; וכי הצדדים ניהלו מו"מ ונשקלו האפשרויות בתיק; כי המבקש הפקיד רישיונו בתיק עובדה שלא הובאה בפני בית המשפט; כי רישיונו של המבקש חיוני לצורך פרנסתו; וכי היות ומדובר בעבירת מהירות ישנה, סיכויי המבקש לצאת זכאי הנם וודאיים.

עד היום לא ניתנה תגובת המשיבה, ומכאן החלטתי, על בסיס החומר הקיים.

לאחר שבחנתי את טענות המבקש ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

בפתח הדברים יאמר, כי המבקש לא טרח לבסס כל תשתית עובדתית שעל יסודה ניתן לקיים את הדיון בעניינינו, שעה שלא צירף כנדרש תצהיר ערוך כדין התומך בבקשה ומהווה את העובדות שבבסיס הבקשה, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה, בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש. ראו רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6)793, ורע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018).

יתרה מכך, המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובעניינינו, פסק הדין מיום 20.8.18, על פי אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, הומצא לידי המבקש ביום 11.9.2018, כך שהבקשה לביטול פסק הדין הוגשה למעלה משנה ממועד הידיעה אודות פסק הדין, שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה בעניינינו. וראו לעניין זה:

עפת (מחוזי חיפה) 8535-08-19 **קעדאן נ' מדינת ישראל**, כב' השופט דאוד מאזן, 16.9.19:

"גם מטעמי שיהיו בהגשת הבקשה, דין הבקשה להידחות. אין לתת יד לתופעה הנפסדת לפיה המערער מקבל לידיו את פסק הדין בזמן אמת, משלים עם פסק הדין, ועם קבלת הודעות ממשרד הרישוי, נזכר המערער שפסק הדין ניתן בהעדר ומגיש בקשה לבטלו תוך הכחשת קבלת פסק הדין, הכחשת הזימון מטענות שונות ומשונות כדי להקים בסיס ו/או עילה לביטול פסק הדין."

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בחנית השתלשלות העניינים בתיק מלמדת, כי בישיבה מיום 7.6.18 נדחה הדיון לבקשת ב"כ המבקש, אשר טען כי קבועה לו פגישה עם ראש השלוחה וביקש לדחות את הדיון, והדיון נדחה ליום 11.7.18; מועד אליו לא התייצבו המבקש או בא כוחו, והדיון נדחה ליום 20.8.18; מועד בו ניתן פסק הדין בהיעדר התייצבות.

משביקש ב"כ המבקש לדחות את הדיון, היתה עליו החובה להתעניין ולעקוב אחר מועדי הדיון, ולברר לאיזה מועד נדחה הדיון; ובמצב דברים בו ביקש ב"כ הנאשם לדחות את מועד הדיון, ולא בירר ולא התייצב למועדים שנקבעו אחר כך, הוא אינו יכול לפטור עצמו בטענה כי לא זומן לדיון נדחה, ואין לו להלין אלא על עצמו.

הדברים מקבלים משנה תוקף, שעה שהבקשה הוגשה למעלה משנה לאחר מתן פסק הדין בהיעדר התייצבות המבקש או בא כוחו, כאמור, לאחר שפסק הדין הומצא לידי המבקש ביום 11.9.18 והוא חתום על אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט.

בנסיבות אלה אני סבורה, כי המבקש לא הציג עילה טובה לאי-התייצבותו, וודאי לא בסיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראיתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)). כאמור ברעפ 8427/17 **מ"י נ' סאלם**, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

בעניינינו, כאמור, מדובר בכתב אישום שהוגש בבית המשפט לתעבורה בירושלים; ומקום הדיון הועבר לבית המשפט לתעבורה בחדרה לבקשת המבקש, בין היתר, נוכח הצהרת המבקש כי הוא מודה בעובדות כתב האישום (כאמור בהחלטה מיום 7.9.15 בתיק בש"פ 5746/15).

בנסיבות אלה, טענת ב"כ המבקש, כי "המדובר בעבירת מהירות ישנה, וסיכויי המבקש לצאת זכאי בסוף היום הנם וודאיים, אילולא התיק היה מתנהל בביהמ"ש לתעבורה בירושלים" (סעיף 7 רישא לבקשה), מוטב היה לולא נטענה כלל.

אין גם רלבנטיות לטענה כי רישונו של המבקש הופקד ביום 29.7.16, שכן ניתן עיכוב ביצוע גזר הדין ביום 16.8.16, וביום 14.9.16 בוטל פסק הדין.

כמו כן, הודעת ב"כ המבקש כי המבקש טוען נחרצות כי לא קיבל על הודעה על שפיטתו בהעדרו (סעיף 3 סיפא לבקשה), בנסיבות שפורטו לעיל, מעידה על חוסר תום לב בהתנהלות המבקש, ושומטת את הבסיס תחת טענתו לעיוות דין.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

הצדדים.